

**Nỗi
Lòng
Người
Viễn
Xứ**

Chiều nhìn ngọn sóng ngoài khơi
Xa xa chợt nhớ bầu trời quê hương
Bao năm xa cách tha hương
Chưa lần gặp lại người thương năm nào
Nhớ nhiều ánh mắt xôn xao
Rưng rưng giòng lệ nghẹn ngào tiến đưa
Nhớ người mẹ tóc bạc phơ
Lom khom mỗi mắt trông chờ con xa
Đã bao xuân vắng xa nhà
Chưa lần gặp lại mẹ già thân yêu
Bao mùa thu lá rơi đều
Bao lần con nhớ thật nhiều mẹ ơi!
Thu đi đông đến tuyết rơi
Nhớ về quê mẹ chơi vơi nỗi sầu
Thế rồi đông lại sang mau
Xuân về ngập lối mà sao thấy buồn
Bao xuân con vẫn tha phương
Thèm nghe tiếng pháo, thèm hương khói tàn
Đường về khắp nẻo giang san
Đôi bờ chia cách, lòng mang nỗi sầu
Nhìn trăng trắng sáng trên đầu
Ngỡ rằng ánh mắt mẹ sầu đang soi
Tha phương một bóng mờ cô
Xứ người đất lạ mẹ ơi! thật buồn
Những chiều mưa đổ mưa tuôn
Lòng buồn ray rút lệ tuôn nhạt nhòa
Thời gian thăm thẳm đi qua
Mẹ chờ mẹ ngóng con xa chưa về
Nhìn bầu trời nhớ thương quê
Mong ngày sum họp con về mẹ ơi!

Liều Huỳnh